

Νέα Σελήνη Καρκίνου

Λονδίνο, 5 Ιουλίου 2024

Simon Marlow

Γεια σας, αγαπητοί φίλοι και καλώς ήρθατε απόψε στον διαλογισμό μας για τη νέα σελήνη. Αυτή λαμβάνει χώρα στο ζώδιο του Καρκίνου του οποίου ο βασικός τόνος υπηρεσίας ενσωματώνεται όμορφα στη φράση: "Χτίζω ένα φωτισμένο σπίτι και μέσα σ' αυτό κατοικώ". Μας δίνει τόσα πολλά να σκεφτούμε και κυρίως να παραμένουμε αισιόδοξοι!

Ίσως το πρώτο που χρειάζεται, θα ήταν να παρατηρήσουμε ότι πάρα πολλοί άνθρωποι, όταν κοιτάζουν τον κόσμο βλέπουν ένα σκοτεινό μέρος αυτό το διάστημα, με κάθε λογής γεγονότα που αντιτίθενται στις αξίες της ψυχής και προκαλούν τεράστιο πόνο σε τόσους πολλούς. Ορισμένες φορές θα μπορούσε να φανεί ότι κανένα φωτισμένο σπίτι δεν χτίζουμε!

Πολλά από όσα τραβούν την προσοχή μας στις ειδήσεις αποτελούν την αρνητική πλευρά των πραγμάτων. Αλλά ας μην ξεχνάμε, ότι εν γένει μόνο οι άσχημες ειδήσεις είναι εκείνες που πουλάνε, γι' αυτό και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης εστιάζουν σε αυτές. Και ας θυμόμαστε ότι αυτή είναι μόνο η μία πλευρά του νομίσματος. Είναι σοφία όταν συνειδητοποιούμε ότι υπάρχουν τόσα πολλά θετικά που συμβαίνουν επίσης στον κόσμο και για τα οποία απλώς δεν έχουμε πληροφόρηση. Αυτό όμως είναι που έχει σημασία, όχι μόνο για εμάς, αλλά για την ανθρωπότητα και τον πλανήτη στο σύνολό του.

Στην πραγματικότητα, τόσο τα θετικά όσο και τα αρνητικά βρίσκονται ακριβώς κάτω από την επιφάνεια σε ολόκληρη τη διάρκεια της ιστορίας. Το αρνητικό βρίσκεται σε αποσύνθεση και διαστρεβλώνει τις αντιλήψεις μας για τον κόσμο, διαφθείρει τις διάφορες μορφές ζωής και κυρίως δηλητηριάζει τόσες πολλές από τις ανθρώπινες σχέσεις μας με την καχυποψία, με την απόδοση ψευδών κινήτρων, με την εγωκεντρική ιδιοτέλεια, με τη λαχτάρα για πλούτο και εξουσία. Το θετικό, ωστόσο, παραμένει προφανώς αιωρούμενο στο παρασκήνιο εδώ και χιλιετίες. Έχει καταδειχτεί με πάμπολλους τρόπους, όπως για παράδειγμα σε εκείνες τις απλές και καθημερινές κοινές πράξεις καλοσύνης που συμβαίνουν παντού και πάντα γλυκαίνουν τη ζωή στον κόσμο της ύλης, ανυψώνοντας το ηθικό μας και βεβαιώνοντάς μας ότι η καρδιά της ανθρωπότητας είναι υγιής. Και βέβαια, έχει εκδηλωθεί θεαματικά στην διαδοχή των αλληλοσυνδεόμενων ζώων όλων εκείνων των πραγματικά θαυμάσιων ανθρώπινων όντων που έχουν ομορφύνει την ιστορία ανά τους αιώνες. Έδωσαν τη δυνατότητα στην ανθρωπότητα συνολικά, να κάνει ουσιαστικά βήματα προς το φως. Μπορούμε να σκεφτούμε τους μεγάλους φιλοσόφους όπως ο Πλάτωνας και ο Σωκράτης στη Δύση και ο Κομφούκιος και ο Λάο Τσε στην Ανατολή, τους ποιητές και μουσικούς, τον

Σαίξπηρ και τον Μπετόβεν, τους μεγάλους ιδρυτές θρησκείων όπως ο Χριστός και ο Βούδας. Αυτός ο κατάλογος της καλοσύνης, της αλήθειας και της ομορφιάς είναι ατελείωτος. Και, όταν μας κατακλύζουν οι αμφιβολίες για το μέλλον της ανθρωπότητας και του κόσμου, είναι μια πραγματικά καλή άσκηση να ανατρέξει κάποιος στο νου και στην καρδιά του στον κατάλογο όλων αυτών των ανθρώπων, των οποίων η ζωή είχε μια αμετάκλητα θετική επίδραση σε όλους μας.

Συλλογικά, αυτά τα σπουδαία ανθρώπινα όντα έχουν αποδείξει ότι στην καρδιά κάθε ανθρώπου υπάρχει η αδιαμφισβήτητη παρουσία της θεότητας. Αυτό βέβαια μένει ακόμη για κάποιους να το ανακαλύψουν, πολλοί άλλοι όμως το καλλιεργούν. Και να πούμε ότι αυτό ήδη αποδεικνύεται θαυμάσια με πρωτοβουλίες πρακτικής και θυσιαστικής υπηρεσίας από τόσα πολλά άτομα και ομάδες σε όλο τον κόσμο ακριβώς τώρα στην εποχή μας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όλοι μας συμβάλλουμε με τον δικό μας μοναδικό τρόπο σε αυτό.

Έτσι, δεν είναι περίεργο που οι ενάντιες στην εξέλιξη δυνάμεις προβάλλουν τώρα μια τέτοια ύστατη αντίσταση. Μπορούμε να τις δούμε επί το έργον καθώς προσπαθούν να σπείρουν τη δυσπιστία στο νου μας, καθώς προσπαθούν να επαναφέρουν την αίσθηση του διαχωρισμού, καθώς προσπαθούν να ματαιώσουν την ώθηση προς ένα καλύτερο μέλλον με τις αποτρεπτικές τους συμβουλές. Πουθενά δεν είναι τόσο εμφανές το έργο τους όσο στις προσπάθειές τους να ενισχύσουν την αίσθηση του διαχωρισμού με την κατασκευή φραγμών και συνόρων. Ίσως θα πρέπει να επινοήσουμε ένα απλό σλόγκαν για να το αντικρούσουμε. Πώς σας φαίνεται, "Το παγκόσμιο είναι καλό, τα σύνορα βλάπτουν" - Global is good; Borders are bad - GIGBAB για συντομία!

Έτσι, τώρα είναι η στιγμή που κάθε άνθρωπος καλής θέλησης, με καρδιά γεμάτη ενδιαφέρον και φωτισμένη διάνοια παντού στον κόσμο μπορεί να εργαστεί για να αντιμετωπίσει αυτές τις δυσκολίες. Η καλοσύνη υπάρχει παντού. Και βασικά, αυτή η θετική καλοσύνη είναι εκείνη που έχει φέρει στην επιφάνεια και υπογραμμίζει όλα όσα δεν συμβιβάζονται με τις αξίες της ψυχής.

Ας αγαλλιάσουμε λοιπόν για το γεγονός ότι σήμερα ανέρχονται στην επιφάνεια τόσο τα καλά όσο και τα κακά, δύο όψεις που μπορούμε να διακρίνουμε σαφέστατα. Η μία αποκαλύπτει την αγάπη, την ομορφιά και την έμφυτη ικανότητα για μια εκπληκτική και εποικοδομητική δημιουργικότητα· η άλλη μας παρουσιάζει την ολοφάνερη ασχήμια και σκληρότητά της, καθώς και τις προσπάθειές της να προωθήσει το αίσθημα της χωριστικότητας.

Φυσικά, η στροφή των ανθρώπινων υποθέσεων προς το φως μπορεί να φαντάζει ένα απίστευτα δύσκολο εγχείρημα. Όμως, η πραγματική καλοσύνη των εκατομμυρίων ανθρώπων καλής θέλησης στον κόσμο, καθώς και η δύναμη και η εμπυχωτική, γεμάτη φως, παρουσία του νέου ομίλου των παγκόσμιων εξυπηρετητών μάς δίνουν το θάρρος και την αποφασιστικότητα να παίξουμε το ρόλο μας σε αυτό το κρίσιμο σημείο στην εξελισσόμενη ζωή της ανθρωπότητας. Γνωρίζουμε ότι η καλοσύνη θα θριαμβεύσει στο τέλος, οποιεσδήποτε δυσκολίες και αποθαρρύνσεις και αν υπάρξουν.

Κλείνοντας, παραθέτω ένα υπέροχο ποίημα του Ουαλού ιερέα R. S. Thomas που εξυμνεί αυτή την έμφυτη ανθρώπινη καλοσύνη. Ονομάζεται "Ταιριάξτε τις στιγμές μου" (Match my Moments). Η πρώτη στροφή αναφέρεται στον μεγάλο Έλληνα

επιστήμονα και εφευρέτη, τον Αρχιμήδη, ο οποίος έζησε στις Συρακούσες της Σικελίας και σκοτώθηκε όταν η πόλη δέχτηκε επίθεση από τους Ρωμαίους.

Εκείνη τη φορά
ο στρατιώτης μπήκε
στο δωμάτιό μου κι εγώ,
Με το σπαθί στο λαιμό μου,
κοίταξα πάνω απ' τα αθροίσματα μου
και τα θεωρήματα και μειδιώντας
είπα: Λυπήσου τα σχέδιά μου.

Εκείνη τη φορά
στη σκουριασμένη ξερολιθιά
ο δρόμος κυλούσε από τα πρόβατα,
ένα ποτάμι μάλλινο κι όμως βουερό,
Μιλώντας με τραχύ βαθύφωνο τόνο
στον άντρα στις όχθες του:
Τη ζωή μας δίνουμε για τον βοσκό.

Εκείνη τη φορά
η ουρά που ξετυλιγόταν προς
τους θαλάμους των αερίων, μαζί και η καλόγρια,
που είχε ήδη πεθάνει σ' αυτό τον κόσμο,
στράφηκε στο δακρυσμένο κορίτσι: Μην κλαις. Κοίτα,
θα πάρω εγώ τη θέση σου.

Εκείνη τη φορά
μετά τον νυχτερινό παγετό το δέντρο δακρυσμένο,
η μιζέρια μέσα μου διαμαρτυρόμενη:
Γιατί όλο ετούτο το ξέπλυμα
των ποδιών της γης με χρυσάφι; Επειδή
απ' αυτό είμαστε πλασμένοι.

Ας δούμε λοιπόν τώρα αν μπορούμε να αρχίσουμε να ταιριάζουμε αυτές τις στιγμές στις δικές μας ζωές, να γίνουμε ο χρυσός που είμαστε, να ξεπλύνουμε τη γη και να ανυψώσουμε την ανθρωπότητα, καθώς ετοιμαζόμαστε να περάσουμε στον κοινό μας διαλογισμό.